

Waarom ze in Vlissingen oesters op een betonnen paal plakken

PZC.nl

29 oktober 2024 dinsdag 07:44 PM GMT

Copyright 2024 DPG Media B.V. All Rights Reserved

Length: 610 words

Byline: Rolf Bosboom

Body

Het is een bijzonder gezicht. Op een kade in Vlissingen zijn mensen druk bezig om oesters vast te lijmen op een betonnen constructie. Met elastiekjes worden ze tijdelijk nog eens stevig aangedrukt. Het is het begin van een proef die moet leiden tot de rentree van oesterriffen in de Noordzee.

Het tafereel speelt zich af bij Ørsted, de bouwer en exploitant van windpark Borssele 1 en 2, dat voor de Zeeuwse kust ligt. Dagelijks vaart vanaf de kade bij het Vlissingse station een onderhoudsploeg richting het park. Woensdag neemt deze voor het eerst een extra lading mee. Het zijn betonnen structuren, tetrapods (vierpoten) genoemd, die zo'n vijftig kilogram per stuk wegen. De constructies zijn beplakt met oesters.

Comeback van de oester

Het gaat om een project van Ørsted samen met Van Oord, onder de naam Ocean Health. Zij werken aan een comeback van de oester. „Vroeger waren er heel veel oesterriffen in de Noordzee“, vertelt Nienke Oostenbrink van Van Oord. „150 jaar geleden was 20 tot 30 procent van de zeebodem bedekt met de platte Europese oester. Oesterriffen zijn heel goed voor het ecosysteem. Ze filteren afvalstoffen uit het water en zorgen voor meer biodiversiteit.“

Door verschillende oorzaken zijn de riffen vrijwel verdwenen, met alle gevolgen van dien voor het ecosysteem. Ocean Health probeert de Noordzee weer gezonder te maken. „De platte Europese oester is de soort die we willen herintroduceren.“

Hechten aan harde materialen

Waarom ze in Vlissingen oesters op een betonnen paal plakken

Het windmolenpark is daar bij uitstek de omgeving voor, zegt Oostenbrink. „We gaan volwassen oesters uitzetten. Die zijn reproductief, dus in de fase van hun leven waarin ze larven produceren. Die larven hechten zich alleen aan harde materialen, zoals stenen." De palen waarop de windmolens staan, zijn op de bodem omringd door stenen en die liggen ook op plekken waar kabels elkaar kruisen. „Daarom zijn windmolenparken heel geschikt. Bovendien zijn het relatief onverstoorde gebieden, want er is heel weinig scheepvaart en geen visserij. Dus er is ook geen kans dat er iets wordt beschadigd of opgevisst."

Ørsted en Van Oord zijn al wat langer bezig om de Europese platte oester terug te brengen. Dat gebeurde tot nu toe met relatief grote constructies, waarbij een kraan nodig was om ze in het water te laten zakken. Dat maakte het bewerkelijk en kostbaar. Om die reden zijn nu de tetrapods ontwikkeld. Die zijn veel handzamer en kunnen worden meegenomen op de onderhoudsschepen. Eenmaal ter plekke worden ze overboord gezet.

Zeker tien jaar vastgeplakt

Hoe goed dat in de praktijk werkt, zal de komende jaren moeten blijken. Woensdag en donderdag worden tientallen exemplaren naar het windpark gebracht en op een diepte van 20 tot 25 meter uitgezet. De oesters zijn vastgeplakt met lijm die ervoor zorgt dat ze zeker tien jaar vast blijven zitten. „Eerst moet blijken of de structuren inderdaad op het steenbed landen en niet op het zand", zegt Oostenbrink. „Ook is de vraag of zij intact blijven. Je wil niet dat ze op één punt neerkomen en dat dan een been van zo'n tetrapod afbreekt. Daar hebben we ze ook al op getest, dus ik denk niet dat dat gebeurt, maar we moeten ook zien hoe dat in de praktijk gaat."

Vervolgens komt de belangrijkste vraag in beeld: hoe vergaat het de oesters? „We hebben een monitoringsprogramma van acht jaar. In die periode gaan we onder water videobeelden maken. Op basis daarvan kijkt een extern bureau: wat is de staat van de oesters? Zijn ze er nog allemaal? En vooral de grote vraag: hebben zij inderdaad larven geproduceerd die zich hebben gevestigd in de omgeving en zien we dus het ontstaan van oesterriffen? Dat is natuurlijk wat we hopen."

Bekijk ook onze videoreportages:

Load-Date: October 30, 2024